

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2020. április 19.
Húsvét 2. vasárnapja

Tamás tanúságtétele

A mai vasárnapra egy vendéget hívtam. Ő vezeti ma gondolatainkat, elmélkedésünket.

Köszönöm a meghívást erre az ünnepi alkalomra. Engedjék meg, hogy először is bemutatkozzak: Tamás vagyok, a názareti Jézus apostola, a tizenkettőből az egyik. Van egy melléknevem is, Ikernek hívnak, de az ikertestvéremről most nem szeretnék beszélni. Sokan csak hitetlen Tamásként emlegetnek, amin nem szoktam megsértődni, inkább arra kérek mindenkit, hogy tanuljanak abból, ahogyan én a kezdeti hitetlenségéből, kételkedéséből eljutottam a hitre.

Bizonyára azt gondoljátok, hogy hitetlen voltam. Pedig ennél rosszabb volt a helyzet, én teljesen kétségbe voltam esve. Nagyon megrendített az, ami Jézussal történt. Korábban elképzelni sem tudtam volna azt, hogy az ő élete ilyen szörnyű módon, az ő keresztre feszítésével fog véget érni. Csodálatos volt az a három esztendő, amíg együtt voltam vele én és a többi tanítvány. Amikor Jézust elfogták és másnap meghalt a kereszten, én teljesen kétségbe estem, elrejtőztem mindenki elől. Ezért nem voltam ott, amikor Jézus megjelent a többieknek. De, ugye megértitek az én helyzetemet? Ugye, megértitek az én akkori lelkiállapotomat? Egyedül akartam lenni. Újra át akartam gondolni mindent, ami velem történt, amíg az Úr tanítványa voltam, főként az utolsó napok eseményeit. El akartam gondolkodni azon is, hogy mi lesz ezután? Mit fogok tenni mostantól? Mi fogja kitölteni életem napjait? Zaklatott voltam és egyáltalán nem értettem, hogy miért így kellett befejeződni ennek a csodálatos

2020. ápr.19.
húsvét 2. vas.
Irgalmasság ünnepe
82.

SZENT ISTVÁN
MAGYAR MISSZIÓ
8057 ZÜRICH
WINTERTHURERSTR.135

Hírlevél

lásd 2. oldal

történetnek Jézussal. Nem akartam senkivel sem találkozni. Tudjátok, attól is félttem, hogy ha Jézusnak ez lett a sorsa, akkor utána majd mi, az apostolok fogunk következni. Félttem, hogy néhány nap múlva engem is elfognak és elítélnek. Magamban azt tervezgettem, hogy kicsit várok, aztán egy éjszaka elszökök a városból és valahol majd új életet kezdek. Kérlek, ne ítéld meg el engem! Szerintem közületek sokan ugyanígy tettek volna. Nem akarok ezzel megbántani benneteket, de talán ti is ugyanolyan elkeseredettek és kétségbeesettek lettetek volna ebben a helyzetben, mint én.

Aztán mégis találkoztam az apostolokkal. Ez azon az estén történt, amely napnak a hajnalán Jézus feltámadt. De én mit sem tudtam erről! És akkor a többiek elmondták, hogy Jézus él, feltámadt a halálból. Egymás szavába vágva bizonygatták nekem, hogy megjelent nekik. Mindenki csak velem foglalkozott, engem akartak meggyőzni arról, hogy igazat mondanak. Én meg csak ráztam a fejemet kételkedve: Ezt csak akkor fogom elhinni, ha én is láthatom őt! Igen, azt akartam, hogy megérinthessem a sebhelyeket a testén.

Így gondolkodtam, aztán ismét elmentem, hogy magamban legyek. Tud-

játok milyen volt számomra az a hét? Szörnyűbb, mint a korábbi napok! Egyrészt nagyon bántott, hogy nem voltam együtt a többiekkel. Bántott, hogy egyedül én maradtam le arról, amikor a Feltámadott megjelent. Másrészt elkezdtem reménykedni. Bízam abban, hogy teljesülhet a vágyam.

Ezért mentem aztán egy hét múlva a többi apostolhoz. Úgy éreztem, hogy ki kell nyitnom egy ajtót, amelyet Jézusnak nem kell kinyitnia. Az ajtón át be kell lépnem oda, ahová Jézus majd nem ajtón keresztül fog megérkezni, hanem egyszerűen megjelenik. És ki kellett nyitnom szívem kapuját is. És ekkor történt az újabb megjelenés. Jézus ismerte az én vágyamat és teljesítette azt. Rengeteg csodálatos dolgot átéltem Jézus mellett, de ez volt a legcsodálatosabb. Bántam már, hogy kételkedtem és nem hittem apostoltársaimnak. Aztán megvallottam hitemet, ezt mondtam Jézusnak: „Én Uram, én Istenem!” A szeméből megbocsátás sugárzott. Én pedig örültem, hogy a hitetlenségem megszűnt.

Azóta is a világot járom. Mindenütt azt próbálom az emberek lelkére kötni, amit Jézus mondott nekem: „Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek!”

Húsvét 2.

vasárnapja

ApCsel 2,42-47
1Pét 1,3-9
Jn 20,19-31

Hétfő

ApCsel 4,23-31
Jn 3,1-8

Kedd

ApCsel 4,32-37
Jn 3,7-15

Szerda

ApCsel 5,17-26
Jn 3,16-21

Csütörtök

ApCsel 5,27-33
Jn 3,31-36

Péntek

ApCsel 5,34-42
Jn 6,1-15

Szombat, Szent
Márk evangélista

1Pét 5,5b-14
Mk 16,15-20

Húsvét 3.

vasárnapja

ApCsel 2,1422-23
1Pét 1,17-21
Lk 24,13-35

Hírlevél

HÚSVÉT 2. VASÁRNAPJA, AZAZ... FEHÉRVASÁRNAP

Húsvétot, legnagyobb ünnepünket 8 napig ünnepeljük (húsvét éjszakájától, vagyis húsvét 1. vasárnapjától a mai napig, vagyis húsvét 2. vasárnapjáig), régi kifejezéssel **fényes hétnek** is nevezzük. Ősi keresztény szokás szerint a rendszerint évekig eltartó készüllet végén húsvétkor megtörténtek a beavató szentségek: megkeresztelték (megbármálták és elsőáldozták) a készülő katekumeneket, akik ettől kezdve keresztények lettek. Keresztelésükkor szép fehér ruhát vettek fel, és a fényes héten – ha lehetett – minden nap a szentmisénél ezt hordták. És a mai napon, húsvét 2. vasárnapján még utoljára, ezért kapta ez a nap eredetileg a **fehérvasárnap** nevet. Különös módon vannak területek, pl. Svájcban is elterjedt, hogy ekkor ünnepelték az elsőáldozásokat. Bár talán éghajlatunknak jobban megfelel az ezután elterjedt szokás, ami Magyarföldön is természetes: tavasszal, amikor már melegebb általában az idő, pl. májusban tartják az elsőáldozásokat. Idén ez most elmarad...

IRGALMASSÁG ÜNNEPE

20 éve egyházunk hozott egy döntést: ezentúl ez a vasárnap az Irgalmasság ünnepe. A legfontosabb üzenete ennek a napnak ezentúl Isten irgalmasságának hirdetése legyen. Semmi más nem előzheti meg, tehát még elsőáldozások sem. Ennek a svájci egyház még (még!) nem tett eleget, pedig ez a az egész világra szóló rendelete a katolikus egyháznak, és itt még sokfelé ekkor ünneplik továbbra is az elsőáldozásokat (idén nem...). A magyar egyház és sok más nemzet nagyszerű példát ad az új ünnep megtartására. Ebben a mi kis közösségünk is példaadó lehet tehát. Sokéve most már nemzeti népi konferenciák és nemzetközi konferenciák vannak az irgalmasság témájáról. A legmagasabb rangú nemzetközi felelőse ennek a bécsi bíboros.

Egyházunk, és Szent II. János Pál pápa, amikor elrendelte az ünnep megtartását, akkor nem tett egyebet, mint Jézus kérését teljesítette, amit Szent Fausztína nővérnek mondott: *„Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasság napja ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet, melyet ecsettel fogsz megfesteni, húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe.”* (Napló 49). És a legfontosabb üzenet, ahogyan Jézus Fausztínának mondta: *„Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas Szívemre szorítani”* (Napló 1588).

[Tovább olvasok az Isteni Irgalmasság ünnepéről...](#)

(honlapunk / lelki sarok / egyebek)

[Imádkozom az Irgalmasság rózsafüzérét..](#)

(honlapunk / lelki sarok / egyebek)

TÜNDÉRVÁR-GYŰJTÉS SEGÍTSÜNK MAGYAR DIÁKOKON!

Ápr.7-én email-hírlevelünkben tudtuk meghirdetni idei évünk egyik legfontosabb karitatív felhívását, hogy segítsünk székelly nagycsaládos diákok tanulásához (gimnazisták és egyetemisták). 23 diák már kap segítséget, de 92-nek nem jutott, mert kevés az adomány.

A hónap végéig várjuk a segítségeket, eddig 4 fő küldött adományt 630 chf értékben.

[Tovább a Tündérvár-projekt bemutatásához ide kattintva...](#)

(honlapunk / misszióink /
Missz.Tanács / karitás)